

Bruinvissen tenslotte werden de gehele periode regelmatig gezien, met name te Schev en Hbz. De maandtotalen voor deze twee posten waren respectievelijk december (21, 11), januari (11, 25), februari (20, 37) en maart (28, 58). De beste dag was 20 maart: Hbz 17 Z, 11 N. Andere zeezoogdieren werden niet gezien.

Informatie van: Jelle van Dijk, Fred Geldermans, Amon Gouw, Nick van der Ham, trektellersnet trektellers@yahoo.com en de websites van Westkapelle <http://www.birdingzeeland.nl/>, Scheveningen <http://www.vwgdenhaag.nl/> en Langevelderslag <http://www.vwgzkl.nl/parnassia/>. Leuke waarnemingen aub eens per vier maanden doorgeven aan: Steve Geelhoed, Leon.Springerlaan 300, 2033 TH Haarlem, E-mail steve.geelhoed@planet.nl. Ingevulde uurkaarten opsturen naar het CvZ-archief, antwoordnummer 817, 8200 WB Lelystad. Ingevoerde gegevens kunnen hier ook op flop heen gestuurd worden, of per E-mail naar kees.camphuysen@wxs.nl.

Steve Geelhoed NZG-CvZ

Zeekoeten verstrikt in vissersnetten op Helgoland

In mei 2003 bezochten we de zeevogelkolonie op Helgoland. Waar zeekoeten en alken op de kale rotsrichels broeden, maken de drieteenmeeuwen en de jan van genten een echt nest. Deze nesten zijn op Helgoland voornamelijk opgebouwd uit bruinwieren (*Fucus spec.*), maar de jan van genten gebruiken ook veel restanten van visnetten die ze op zee opvissen. Doordat er veel vogels op een klein gebied bijeen zitten zijn er veel interacties en we zagen jan van genten verschillende malen uithalen naar een andere vogel (soortgenoot of niet) die te dicht bij het nest kwam. Hoewel de kleinere soorten ogenschijnlijk niet de kans kregen dicht bij het nest te komen, zagen we aan veel nesten dode zeekoeten hangen. Alle zeekoeten die wij konden zien leken verstrikt te zijn geraakt in de restanten van de visnetten (zie foto). Er hingen naast verse vogels ook skeletten en dit geeft aan dat dit fenomeen al geruime tijd speelt. Hoewel we de aantallen niet precies geteld hebben schatten we dat aan ongeveer 25% van de nesten van de nesten op 'het vaste land' een of meerdere dode zeekoeten hangen: het gaat zeker om tientallen exemplaren. Voor de hand liggende vragen zijn: Om hoeveel vogels gaat het jaarlijks? Is dit verschijnsel een bedreiging voor de zeekoetenpopulatie? Is dit typisch voor Helgoland of gebeurt dit op meer plekken? Hebben vogels die geringd zijn een grotere kans om verstrikt te raken? Allemaal vragen die aandacht verdienen en die zijn voorgelegd aan de zeevogelmensen op Helgoland. Zij zullen hierover spoedig nader berichten.



Foto: Jan van genten en zeekoeten, samen broedend op Helgoland (2003). Midden op de foto hangt een dode zeekoet, met één poot verstrikt aan netwerk dat verwerkt is in een jan van genten nest. De zeekoet lijkt geringd te zijn.

Luc te Marvelde & Maarten Brugge

Let op: uitgezette geringde gerevalideerde olieslachtoffers!

De Fugelpits in Anjum heeft in totaal 219 olieslachtoffers van de *Assi Eurolink* (gezonken ten noorden van Terschelling) gehad. Dit waren 100 zeekoeten, 90 zwarte zee-eenden, 9 grote zee-eenden, 16 alken, 1 eidereend, 1 grote jager, 1 kleine alk en 1 papegaaiduiker. Daarnaast kregen wij nog 375 *Tricolor* olieslachtoffers vanuit België: 302 zeekoeten en 73 alken. Van het totaal van 594 stuks, hebben wij er 460 gewassen, waarvan er 48 binnen een dag na de was overleden. 106 anderen zijn op "natuurlijke wijze" overleden en nog eens 100 hebben wij een spuitje moeten geven. Toch hebben wij 334 vogels terug kunnen plaatsen in zee: 249 zeekoeten, 11 alken, 71 zwarte zee-eenden, 3 grote zee-eenden, 1 grote jager. Van de alken zijn er zoals je ziet maar weinig van overgebleven, dit omdat de alken uit België bijna allemaal een schimmelinfectie (*Aspergillosis*) hadden. Ook veel van de Belgische zeekoeten hadden last van deze schimmelinfectie zodat wij voor ons doen veel vogels hebben moeten laten inslapen. Desondanks zijn wij toch blij met het resultaat. De olieslachtoffers hebben wij dit seizoen vrij primitief moeten huisvesten omdat ons gebouw niet gebruikt kon worden, vanwege het nog heersende circovirus. Wel hebben wij de olieslachtoffers alle rust kunnen geven die nodig was, omdat het terrein waar de vogels verbleven hermetisch was afgesloten voor publiek. En rust doet wonderen, dat wordt nogal eens onderschat.